

791654

kat. komp

MECZ KOMPOZYCJI SZACHOWEJ
DANJA—POLSKA

1933

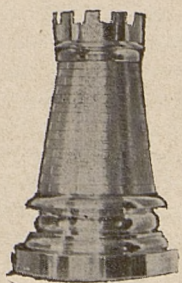
THE CHESS - PROBLEM MATCH
DENMARK — POLAND

WYDANA STARANIEM WARSZAW-
SKIEGO KOŁA PROBLEMISTÓW

EDITED BY THE
WARSAW PROBLEM SOCIETY

CENA Zł. 1.50

MECZ KOMPOZYCJI SZACHOWEJ
DANJA — POLSKA

1933

Wojciechowski

Biblioteka Jagiellońska

1003122844

THE CHESS-PROBLEM MATCH
DENMARK — POLAND

Poświęcone
zwycięskiej duńskiej drużynie
oraz pp. sędziom:
Dr. G. Cristoffanini'emu
i F. W. Nanning'owi.

Dedicated to
the victorious Danish Team
and the judges:
Dr. G. Cristoffanini
and F. W. Nanning.

791654

Odbito w drukarni A. BIAŁOBRZESKIEGO. Warszawa, Żórawia Nr. 7. Tel. 9.45-83.

Z DARU
EDWARDA ARŁAMOWSKIEGO

Bibl. Jagiell.
1979 D 1800/932

HISTORJA MECZU DANJA — POLSKA

THE STORY OF THE MATCH „DENMARK v. POLAND“

W roku 1931 powstało Warszawskie Koło Problemistów, jednocząc w swem gronie większość wybitniejszych problemistów polskich. Po rozstrzygnięciu swego pierwszego narodowego konkursu na dwuchodówki Koło postanowiło dać wyraz swej działalności i żywotności na terenie międzynarodowym; zdecydowano się więc na przeprowadzenie meczu międzypaństwowego. Za przeciwnika wybrano Danję, mając na względzie, że duńscy problemiści cieszą się dużym uznaniem na terenie międzynarodowym.

Po wstępnych rokowaniach, które prowadziły Warszawskie Koło Problemistów i Duński Klub Problemistów, ustalono warunki meczu: strony walczące dają po dwa tematy, zatem każdy kompozytor układa cztery zadania na tematy zadane, poczem sędziowie oceniają wynik na każdej szachownicy.

Takie przeprowadzenie meczu tworzy cztery grupy tematowe, z których każda ma charakter konkursu zadaniowego, co też Warszawskie Koło Problemistów wykorzystało, wyznaczając w każdym dziale po jednej nagrodzie książkowej (były to 3 egzemplarze dzieła Weeninka p. t. „David Przepiórka a Master of Strategy“, ofiarowane przez mistrza Przepiórkę, i jeden komplet 5-ciu roczników „Świata Szachowego“, ofiarowany przez Warszawskie Koło Problemistów).

The Warsaw Problem Society was founded in 1931, and its membership includes most of the important Polish problemists. After completing its first national two-move tourney, the Society aspired to show its vitality also in an international field, and selected Denmark as a possible adversary, because the Danish problemists were universally recognised as another active and progressive group of problem enthusiasts. After some preliminary conferences between the Warsaw Problem Society and the Danish Chess - problem Club, the conditions of the match were arranged as follows: Each party was to give two themes, and every composer was to compose one problem on each of the 4 themes thus given; that is, on the themes given by his own side as well as on the themes given by the opposing side; and the resulting problems were to be adjudicated by two independent judges. In this way, the match formed 4 problem-tourneys, one on each theme, and book prizes were provided for each group, consisting of 3 copies of Weenink's work: „David Przepiórka, A Master of Strategy“, presented by the master Przepiórka himself, and a binding of 5 annual sets of the magazine „Świat Szachowy“, furnished by the Warsaw Problem Society.

The judges appointed were Dr. G. Cristoffanini and F. W. Nan-

Sędziami meczu byli Dr. G. Cristoffanini i F. W. Nanning. Warszawskie Koło Problemistów korzysta ze sposobności, aby na tem miejscu złożyć Im serdeczne podziękowanie za Ich pracę.

Kapitanem drużyny polskiej był H. Salzmann, duńskiej zaś V. Röpke. Zaznaczyć należy, że początkowo na trzeciej szachownicy polskiej miał wystąpić E. Arłamowski (Lubliniec), który jednak z powodu choroby zmuszony był zrzec się udziału w walce; zastąpił go E. Wolański (Katowice).

Stosunki między zawodnikami cechowała serdeczność, której wyrazem były zadania, poświęcone przeciwnikom, drukowane w „Skakbladet“ i „Świecie Szachowym“. Nadto Dansk Skak-problem Klub rozesłał na Święta Bożego Narodzenia w roku 1932 do członków polskiej drużyny karty z życzeniami, następnie zaś po egzemplarzu pięknej i ciekawej broszury.

Mecz wygrali Duńczycy w stosunku 19:13. Poszczególne wyniki były następujące:

Dansk Skakprob. Club. Warsz. Kolo Prob.

1. K. A. K. Larsen — M. Wróbel	2 : 2
2. K. Hannemann — L. Tuhani Baranowski	4 : 0
3. H. V. Tuxen — E. Wolański	4 : 0
4. A. Madsen — M. Pfeiffer	2 : 2
5. P. Hage — Z. Marjenstras	2½ : 1½
6. R. Prytz — J. Fux	2 : 2
7. N. B. Löw — S. Tytor	2½ : 1½
8. O. G. Lauritzen — A. Goldstein	0 : 4

Nagrody w poszczególnych grupach otrzymali: w I grupie („white - to - play“ z uwolnieniem białej figury) — Larsen i Tuxen, ex aequo; w II grupie (mat Goetharta cz. uwolnienie czarnej figury matującym posunięciem białych) — K. Hannemann; w III grupie (za-

ning, and the Warsaw Problem Society takes this opportunity to return affectionate thanks to them for their labour of love.

The confidential representative of the Polish team was Mr. H. Salzmann and of the Danish, Mr. V. Röpke. It should be mentioned, also, that originally Mr. E. Arłamowski, of Lubliniec, arranged to play on the third chess-board, but sudden illness compelled him to forego his participation in the match, and his place was taken by Mr. E. Wolański, of Katowice. The relations between the participants were extraordinarily cordial. Evidence of this exists in the fine problems dedicated to the adversaries, which appeared in „Skakbladet“ and „Świat Szachowy“, and in the fact that the Danish Chess - problem Club sent at Christmas time, and at the beginning of the New Year, 1933, postcards with congratulations to the members of the Polish team, and also to each of them a copy of a fine and interesting book. The Danes won the match in the proportion 19 points to 13. The particular results were as follows:

Danish Chess-problem Club.

Warsaw Problem Society.

1. K. A. K. Larsen — M. Wróbel	2 : 2
2. K. Hannemann — L. Tuhani Baranowski	4 : 0
3. H. V. Tuxen — E. Wolański	4 : 0
4. A. Madsen — M. Pfeiffer	2 : 2
5. P. Hage — Z. Marjenstras	2½ : 1½
6. R. Prytz — J. Fux	2 : 2
7. N. B. Löw — S. Tytor	2½ : 1½
8. O. G. Lauritzen — A. Goldstein	0 : 4

The prizes in the particular groups were awarded to: In the first group (white to play, or complete block, with unpinning of a White piece) — Larsen and Tuxen, ex aequo; in the second group (Goethart, or unpin by White's mate by the interposition of a White piece) — K. Hannemann; in

miana kontr-szachów na wiązanie białej figury) — H. V. Tuxen; wreszcie w IV grupie (parada Nietvelta, połączona z uwolnieniem jednej lub kilku białych figur) — H. V. Tuxen.

Ostatniem zaś ogniwem tego meczu jest niniejsza broszura. Warszawskie Koło Problemistów postanowiło ją wydać, aby utrwalić wysiłek twórczy uczestników i aby zachować dla przyszłych pokoleń jeszcze jeden dowód zbliżenia narodów i współpracy w dziedzinie kultury.

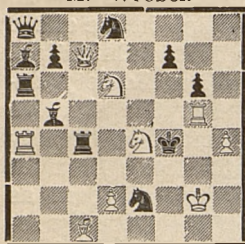
Wreszcie Warszawskie Koło Problemistów pozwala sobie serdecznie podziękować p. G. Hume'owi za łaskawe staranne przejrzenie angielskiego tekstu.

the third group (Cross - check changed to the Pin of a White piece) — H. V. Tuxen; and in the fourth group (Nietvelt defence combined with withdrawal unpin of a White piece or pieces) — H. V. Tuxen. The last link in the chain of this Match is this publication. The Warsaw Problem Society decided to edit it, lest the creative efforts should be lost. The Society wishes these efforts to be brought together in a permanent form as one more proof of the friendly relationship of the nations and of our common labour in an artistic sphere. Finally the Warsaw Problem Society wish to express its thanks to Mr. G. Hume for the kind and exact correction of the English text.

Zadania poświęcone.

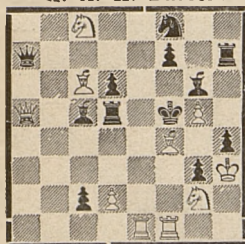
The Dedicated Problems.

K. A. K. LARSEN.
 „Swiat Szach.“ 2-3-1933.
 Dedicated to
 M. Wróbel.

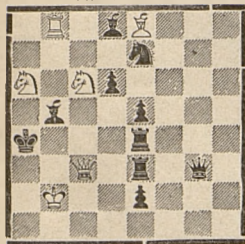
2×.

M. WRÓBEL.
 „Skakbladet“ 6-1933.
 Dedicated to
 K. A. K. Larsen.

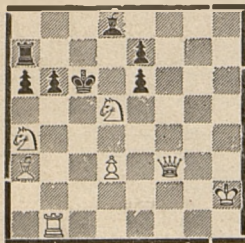
2×.

M. PFEIFFER.
 „Skakbladet“ 6-1933.
 Dedicated to
 A. Madsen.

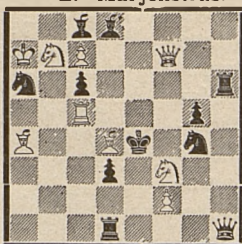
2×.

S. TYTOR.
 „Skakbladet“ 12-1933
 Dedicated to
 N. B. Löw.

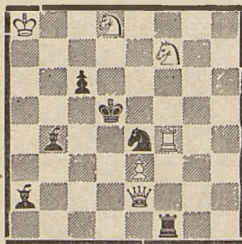
2×.

P. HAGE.
 Original.
 Dedicated to
 Z. Marjenstras.

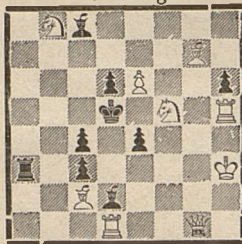
2×.

L. TUHAN-BARANOWSKI
 „Skakbladet“ 6-1933.
 Dedicated to
 K. Hannemann.

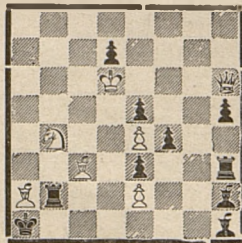
2×.

Z. MARJENSTRAS
 „Skakbladet“ 6-1933.
 Dedicated to
 P. Hage.

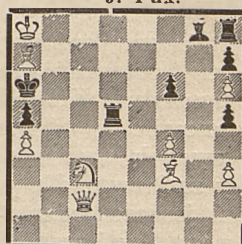
2×.

A. GOLDSTEIN.
 „Skakbladet“ 6-1933
 Dedicated to
 O. G. Lauritzen.

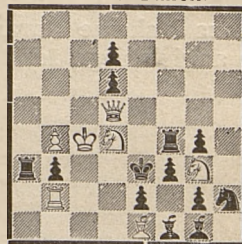
3×.

R. PRYTZ.
 Original.
 Dedicated to
 J. Fux.

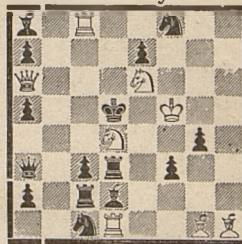
Self-mate in 3 moves.

E. WOLAŃSKI.
 „Skakbladet“ 6-1933.
 Dedicated to
 H. V. Tuxen.

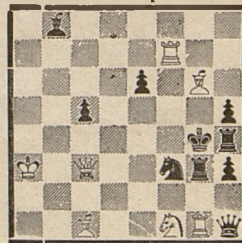
2×.

J. FUX.
 „Skakbladet“ 8-1933.
 Dedicated to
 R. Prytz.

2×.

H. SALZMANN.
 „Skakbladet“ 0-1933.
 Dedicated to
 V. Röpke.

2×.

UWAGI O MECZU DANJA — POLSKA
ABOUT THE MATCH DENMARK v. POLAND

Uważam za bardzo niewdzięczne zadanie ocenę każdego konkursu tematowego, gdyż krytyk jest zmuszony do omówienia całego szeregu zagadnień. Nietylko bowiem opracowanie tematu, jasność i logika konstrukcji stanowią o wartości pracy, wiemy wszak z doświadczenia, iż dużo kompozycji tematowo świetnie przeprowadzonych wykazuje defekty estetyczne, ale także świeżość inwencji, oryginalne ujęcie myśli, które charakteryzują dzieło sztuki. Należy również rozważyć jakość i oryginalność tematowych pomysłów, zrozumieć trudność ich realizacji i dopiero na podstawie tych przesłanek oceniać wyniki i możliwości poszczególnych tematów. Nakoniec wreszcie scharakteryzujemy w całości zdobycze meczu, co pozwoli nam na złożenie wszystkim uczestnikom serdecznych powinszowań.

Przebieg meczu wzbudził wielkie zainteresowanie, opracowanie zaś czterech tematów, dwóch duńskich i dwóch polskich przyniosło w wyniku szereg interesujących prób

I consider it always an onerous duty to form a just estimate of the problems in a theme tourney, because the critic must take into account so many things. It is not only the elaboration of the theme and the clearness and logic of its construction, that make a composition valuable. One must also consider whether the finished product is really a work of art. We know by experience, that many compositions which are thematically splendidly elaborated, nevertheless have many artistic defects. And we must also take into consideration the quality and originality of the given thematic ideas, so as to understand the difficulty of their realisation, before we can rightly judge about the possibilities of evolution of the particular theme. Then finally, one has to sum up what has been, as a whole, achieved by the Match, in order to congratulate the participants. The match took place under favourable auspices, and the 4 themes, 2 Danish and 2 Polish, permitted at least a couple of interesting experiments.

TEMAT I.

PODANY PRZEZ W. K. P.

Przedstawić w zadaniu typu „white-to-play“ uwolnienie białej figury, przynajmniej z jednym matem zamiennym, przyczem wstęp wyklucza wiązanie bierki.

Bardzo byłem ciekaw wyników w tej grupie, gdyż ostatnio mówi się coraz więcej o strategji w zadaniu „white-to-play“. Już w roku 1928 opublikowałem moje spostrzeżenia na ten temat w miesięczniku „Szachy“ pod tytułem „Uwolnienie białej figury w „white-to-play“, oraz w roku 1929 w „Polskim Zadaniowcu“ pod tytułem „Nowe rodzaje uwolnienia białej figury w „white-to-play“. Wreszcie w „die Schwalbe“ pojawił się ostatnio artykuł Goldschmiedta pod tytułem: „Das Kreuzschach als Neumatt im Zugwechselzweizüger“.

Wogóle daje się zauważyć chęć wprowadzenia wszystkich zdobyczy współczesnej dwuchodówki również do zadania „white-to-play“. Jest to eksperyment tem ciekawszy, że trudności konstrukcyjne mogą nie pozwolić na przeprowadzenie pomysłu. Wybraliśmy zatem ten temat dla meczu zadaniowego, pragnąc przekonać się doświadczalnie o możliwościach użycia tak współczesnego motywu, jakim jest uwolnienie białej bierki.

Przy omawianiu całego materiału zastrzegam się z góry, że daleki jestem od krytykowania oceny sędziów i w zupełnie inny sposób należy rozumieć moje rozważania. Chcę tu mówić o pewnych pozytywnych pozejach i zdobyczach, a wiemy często, że nieraz i dobre zadanie nie wnosi nic, zupełnie nic, do skarbnicy wiedzy i sztuki problemowej.

Przedewszystkiem podam kilka postulatów, charakterystycznych

THEME I.

PUT BY THE WARSAW
PROBLEM SOCIETY.

Unpinning of a white piece in a „White-to-play“ problem, with at least one changed - mate, the theme piece not being pinned by the key - move.

I was very curious to see the results of this group, because we speak lately more and more about strategy in the „White - to - play“ problem. I myself have printed my observations about this theme in 1928 in the periodical „Szachy“ under the title: „Unpinning of a white piece in White-to-play“, and in the periodical „Polski Zadaniowiec“, 1929, under the title: „New Methods of Unpinning of a white piece in White-to-play“. More recently, in October, 1933, an article appeared in the periodical „Die Schwalbe“, written by Goldschmiedt, under the title „Das Kreuzschach als Neumatt im Zugwechselzweizüger“.

In general, composers are trying to introduce into the „White-to-play“ or complete - block problem, all the theme elements of the modern two-mover, and these experiments are all the more interesting, because in some cases the difficulties of construction may be too great to permit of the execution of our idea. It was in order to see what can be done in the case of such a theme as the unpinning of a white piece, that this theme was chosen. In discussing the whole material, I must say at once that I am far from criticising the award of the judges, or expressing doubt on any point whatever. My remarks should be understood in quite a different way, because I would like to speak freely here of certain positions and of the advancement they achieve, for we all know that a problem may be a good problem,

dla zadań typu „white - to - play“, których brak dyskwalifikuje niejako kompozycje:

1. Każda biała figura musi brać udział zarówno w przedgrze, jak i w grze.

2. Duale w przedgrze jak i w grze są niedopuszczalne.

Dlatego z naszych rozważań usuwamy automatycznie te wszystkie kompozycje, które nie spełniają powyższych warunków, niszczą one bowiem swoisty charakter zadania „white-to-play“.

Już przy pobieżnej ocenie wyłania się wielka grupa zadań, operujących najczęściej używanym motywem: wiązanie dalekobieźnej figury („Langschritter“). Jasne jest, że otrzymujemy wówczas łatwość zdobycia matów zamiennych: wystarczy bowiem wykombinować wstęp figurą tematową, a maty zasadniczo zostaną te same, zmieni się tylko dystans uwalnianej figury. Taki mamy pomysł w zadaniu FUXA. Podobnie przeprowadza swoją ideę LARSEN, dodając motyw zajęcia linii przez czarne w warjantach po 1..., Hf6, He6. Moment ten akcentuje również TUXEN. Te dwa najlepsze zadania tego typu starają się więc ożywić szablon finezją techniczną. Podobnie są skonstruowane nieudane zadania WOLAŃSKIEGO i HAGEGO.

Zbliżona w typie grupa druga unika, i słusznie, wstępu białą figurą tematową. Pomysł realizacyjny możnaby określić tak: jest pole, na którym uwolniona biała figura matuje w przedgrze; we wstępie białe stawiają inną bierkę na tem polu, co powoduje zmianę matów. W tej grupie wysuwają się na pierwszy plan dwie polskie kompozycje: PFEIFFERA i TYTORA. Zadanie PFEIFFERA,

and yet carry little or nothing of real value into the treasury of the problem - art. I want first, then, to specify some of the features in problems of the type „White-to-play“ which are defects that in some measure detract from the value of such a problem:

1. Every white piece should participate both in the set play and in the solution.

2. Duals are inadmissible both in the set play and in the solution.

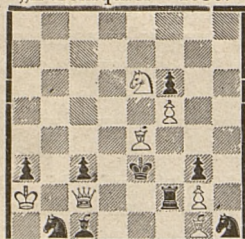
We can therefore exclude from our consideration the problems with these defects, because they destroy the proper character of the „white-to-play“ problem. Of the remaining problems, it is clear that you can easily obtain a changed - mate by having the pinned piece a long - range piece, and for key a move of this theme piece along the line of pin. The variations properly remain the same, only the distance of the unpinned piece changes. That is the idea of the problem by FUX. Similarly LARSEN executes his idea, but adding the motive of occupation of the respective lines by the black piece in the variations 1..., Qf6, Qe6. TUXEN uses the same principle in one line of play. In this way the two best problems of that type endeavour to animate the form with technical artifices. To this type also belong the problems by WOLAŃSKI and HAGE which have duals.

The second group avoids, and for a good reason, a key - move by the thematic piece. The plan may be described as follows: White, for his key - move plays to and occupies with some other piece the actual square on which in the set-play the theme piece gives mate. By that artifice a changed - mate must result. The best compositions of this group are the two Polish by PFEIFFER and TYTOR. The problem by PFEIFFER is as

konstrukcyjnie wzorowo przemysłane, przeprowadza po 1. Wc7 dwa maty zamienne, stosując w jednym z nich blokowanie. Zadanie TYTORA, może bogatsze, ale konstrukcyjnie mniej udane, daje zamianę trzech matów, posługując się również blokowaniem. Na tym samym pomysłe opiera się praca LÖWA, gdzie zasada została odwrócona, t. zn. we wstępie biała figura opuszcza pole zamiast je zająć. Tenże motyw spotykamy w konstrukcyjnie niezupełnie udanym zadaniu LAURITZENA. Podobna myśl występuje również w zadaniu MARJENSTRASA, w którym goniec opuszcza pole zamiast je zająć. Jako dalszą ilustrację tego chwytu konstrukcyjnego podaję tu jeszcze dwa zadania. Więk-

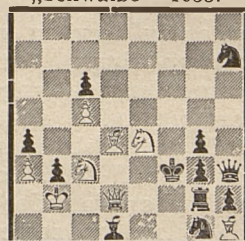
to the construction well thought out; after 1. Rc7 he has two changed mates, one of which is a self-block. The other problem by TYTOR is perhaps still more rich in contents, but as to the construction less successful; it leads to 3 changed mates, also by the help of a self-block. We can observe in the problem by LÖW, the same principle in converse form, the key Rook vacating instead of occupying the square. The same motive is seen in the less well constructed work of LAURITZEN. In the problem by MARJENSTRAS, the idea has been carried out with a Bishop leaving instead of occupying a square. As two more examples of this constructive artifice I should like to adduce two more problems. For the majority

I. M. Wróbel
„L'Echiquier“ 1930.

2X. 1. Be4 — f3.

II. Z. Marjenstras
„Schwalbe“ 1933.

2X. 1. Bd4 — c5.

szość tych prac charakteryzuje wiązanie hetmana, co ułatwia wyszukanie matów zamiennych. PRYTZ stosuje wiązanie skóeczka, lecz wahadłowy wstęp goncem prowadzi tylko do jednego zamiennego mata — treść zbyt skąpa.

Przechodząc do trzeciej grupy zadań wspomnę jeszcze o pracy GOLDSTEINA, opartej na pomysle zamiany wiązania w tematowym warjancie.

Nakoniec słów kilka o dwu pracach, które, zerwawszy z szablonem, poszły drogą mniej utartą, nie stworzyły jednakże tego, co tkwiło w możliwościach pomysłu. Czyż nie jest to dziwny zbieg okoliczności, że obie kompozycje za-

of these problems the pinning of the Queen is characteristic, a fact which facilitates the finding out of the changed mate. PRYTZ has the unpinning of the Knight, with a pendulum key by the Bishop passing from one side to the other, but the single changed mate is rather meagre.

Turning to the third group I would like to mention the problem of GOLDSTEIN, in which the idea of the changing of the pinning of Black has been expressed.

Finally a few words about two works which left beaten tracks and chose a more original way, though they did not take advantage of all the possibilities of the

wierają ten sam pomysł, idący w dwu kierunkach: u HANNEMANNA w kierunku wzbogacenia gier złudnych, pomysłowo wykonanych, zaś u WRÓBLA w kierunku jaknajwiększej ekonomji. Są to jedyne zadania, które z uwolnieniem kombinują grę baterji, lecz u HANNEMANNA wstęp tworzy baterję, zaś u WRÓBLA rozbija ją.

W tym pomysle kryje się najprawdopodobniej najciekawsza droga do współczesnego zadania typu „White-to-play“.

Reasumując moje uwagi na temat zadań „white-to-play“ docho- dzę do wniosku, że mamy do za- notowania kilka solidnych kompo- zycji, uważam jednak, że nie na- trafiono na żadne nowe możliwo- ści ani ideowe ani konstrukcyjne.

TEMAT II. PODANY PRZEZ W. K. P.

Ułożyć zadanie na temat kombina- cji linjowej z zużytkowaniem „ma- ta Goetharta“, a więc linjowy Goethart.

(Kombinacja linjowa polega na białej przesłonie w groźbie; czar- ne zaś bronią się, przesłaniając linję działania innej białej figury. Matem Goetharta nazywamy u- wolnienie czarnej figury matują- cem posunięciem).

To połączenie i nadanie współ- czesnego charakteru matowi Goe- tharta zostało zarówno przez sęd- dziów jak i przez niektórych za- wodników uznane za bardzo trud- ny problem. Rzeczywiście niektóre pozycje mówią wyraźnie o trudno- ściach technicznych, na jakie się autorzy natknęli. Tutaj rozpatrzę cały materiał z innego punktu wi- dzienia. Zastanowię się nad pracami, które przedewszystkiem utrzy- mały charakter linjowy, w których mat Goetharta był konstrukcyjną

idea. It is remarkable that both problems have the same notion, but HANNEMANN endeavours to enrich the play by interestingly executed tries, on the other hand WRÓBEL pursues the greatest economy of force. These are the only problems which combine the unpinning with a battery - play HANNEMANN'S key producing the battery and WRÓBEL'S con- versely giving up the battery, and these problems show us probably the most interesting way to the modern „white-to-play“ problems. At the end of our remarks about the group „white-to-play“ we arri- ve at the conviction that some good work has been produced, but on the other hand we cannot re- cord any new motives, either in the idea or in the construction.

THEME II. PUT BY THE WARSAW PROBLEM SOCIETY.

In a problem a line combination to be presented with a Goethart - mate, briefly a line - Goethart.

(A „line - combination“ implies a white - interference threat, and Black's defences preventing the threat by obstructing the line of guard of a white piece. A Goe- thart - mate is the unpin of a black piece by the interposition of White's mating piece).

The combination of these two motives and the modernisation of the Goethart - mate were consi- dered by the judges and by some of the participants to be very dif- ficult. And some of the positions prove that the authors had to con- tend with many technical difficul- ties. In this case also I shall exa- mine the whole material from a- nother point of view. First I take those works which are characte- rised by a line - combination whe- rein the „Goethart - mate“ is a constructive necessity and no me- re appendage to the theme.

koniecznością, a nie doczepką, uwarunkowaną tematem.

Większość prac odznacza się nowoczesnym charakterem kompozycji i wyzyskuje współczesne zdobycze, co uważam za cechę dodatnią. Z przyjemnością zaznaczam, że o ile temat pierwszy niezupełnie spełnił nasze nadzieje, o tyle zadania drugiej grupy wykazały tyle różnorodnych walorów i możliwości, że niewątpliwie zachęcą kompozytorów do zbadania wszystkich ewentualności.

Z pośród prac, które charakter linjowy postawiły jako naczelną zagadnienie wyróżnia się kilka zadań, a więc TUXENA, MADSENA, MARJENSTRASA, PRYTZA i WRÓBLA, przyczem konieczność realizacyjna zmusiła autorów do posługiwania się całym repertuarem przesłon, bloków czy uwolnień.

Niewiele mamy prac, które by tak prosto rozwiązały zagadnienie jak praca TUXENA: tematowa figura związana i jako gra główna występuje tu nie tylko kombinacja linjowa i Goethart, ale również i uwolnienie. Trzy inne gry o charakterze linjowym uzupełniają całość; za jedyną słabość uważam pioną g7. Również czterokrotną przesłonę linjową widzimy w zadaniu WRÓBLA; mamy tu zużytkowany motyw uwolnienia białej figury. Wstęp tematowy prowadzi do przesłon linii piątej, a dwa złudne rozwiązania 1. Ge2? i 1. h 8 S? dopełniają całości.

Podobny motyw uwolnienia białej figury widzimy w niepoprawnej pracy LARSENA, pomyślanej z rzadko spotykanym rozmachem.

Naprawdę ciekawe założenie występuje w kompozycji MARJENSTRASA — zamykanie przesłoniętej przez skoczka linii prowadzi w konsekwencji do trzech strategicznie wartościowych gier; poza wstę-

In the majority of the problems submitted, the modern character of the composition is unmistakable, and the latest acquisitions taken advantage of, and I consider this a characteristic of nearly all the problems. It gives me much pleasure to emphasise that, in contrast to theme I. which did not wholly fulfil our hopes, the problems of the second part show an appreciation of artistic values, and suggest that their authors tried to investigate all the possibilities.

Among the problems in which the line - combination is put into the foreground, the compositions by TUXEN, MADSEN, MARJENSTRAS, PRYTZ and WRÓBEL stand foremost, wherein the necessity of realisation compelled the composers to the use of the whole repertory of interferences, self-blocks and unpinning.

There are few problems in which the thematic difficulty has been solved as simply as in the problem by TUXEN; the thematic piece is pinned, and in the mainplay we have not only got the line-combination and a Goethart - mate, but also the unpinning. Three other variations are well inserted into the whole; the only weakness I consider the pawn g7.

A four - fold line - interference is also met in the problem by WRÓBEL; in this case the author profited from the motive of the unpinning of the white piece. The thematic key leads to the interfering of the fifth rank, and two tries 1. Be2 and 1. Ph8S crown the whole. The unsound problem by LARSEN shows a similar motive of the unpinning of the white piece, and is constructed with a rare activity.

Really interesting is the idea of the composition of MARJENSTRAS. The interfering of the line already closed by the Knight

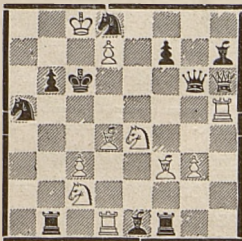
pem wszystkie inne czynniki znamionują dużą umiejętność techniczną.

Również trzykrotną przesłaną gońca operuje kompozycja PRYTZA i gdyby nie brak strategii (przesłony czarne raczej strategię maskują) kompozycję tę postawiłbym wysoko, podobnie jak pracę MADSENA, która nie wykorzystuje wszystkich możliwości pozycyjnych.

Dopiero teraz wspomnę o bezwzględnie najbogatszej kompozycji HANNEMANNA. Autor, dążąc do wyzyskania wszelkich możliwości, zdecydował się na słaby, choć tematowy wstęp, umyślnie jakby sfałszował charakter kombinacji linjowej. Zato czego w tem zadaniu niema: dwa szachy białemu królowi, przesłony, blokowania i ta właśnie różnorodność motywów usunęła na dalszy plan zasadniczy ton utworu.

Wspomnę tu jeszcze o swojej pracy, drukowanej w styczniu 1933 w miesięczniku „Il Problema“, która również poświęciła charakter linjowy, byle uzyskać możliwie swobodne łączenie motywów strategicznych.

III. M. Wróbel.
„Il Problema“ 1933.

2X. 1. Bd4 — f2.

Inne kompozycje starały się przedstawić żądany temat, lecz zasadniczo nie dają nowych momentów czy to ideowych czy konstrukcyjnych; niektóre z nich, jak TUHAN-BARANOWSKIEGO i GOLD-

leads by clever execution to three strategically valuable variations; apart from the key, everything is characterised by great technical and artistic skill.

The work of PRYTZ also operates with a triple interfering of the Bishop, which might have been more valuable, if the proper strategy were not missed, for I consider the black interferences show only a pseudo - strategy. The problem by MADSEN similarly does not profit from all the possibilities of the position.

Only now I will speak of the work of HANNEMANN, which is unconditionally the richest as to the contents. The author resolved, in order to profit from all possibilities, on a weak though thematic key, as if he designedly liked to hide the character of the line - combination. But what an abundance of contents: one cross-check and one direct - check, interferences, self - blocks; and this variety of motives puts the main plan of the composition into the background. I would like here to mention one of my own problems, published in the January issue of the periodical „Il Problema“, in which the line - character has been also sacrificed, in order to get as much freedom as possible to include other strategic motives.

The rest of the compositions showed the given theme, but without any new motives, either in the idea or in the construction. Among them the compositions of TUHAN - BARANOWSKI or of GOLDSTEIN stand foremost by their great technical dexterity. The great number of incorrect problems demonstrates clearly the difficulties of realisation.

Considering the results of this group we reach the following conclusion:

1. The connection of the Goethart - mate with the line - combination is a happy thought;

STEINA, odznaczają się dużą poprawnością techniczną. O trudnościach realizacyjnych świadczy duża ilość niepoprawnych zadań (3).

Reasumując wyniki w tej grupie, dojdziemy do następujących rezultatów:

1. Połączenie mata Goetharta z kombinacją linjową należy do pomysłów bardzo żywych;

2. Możliwości konstrukcyjne są duże; temat pozwala na zużytkowanie całego szeregu momentów strategicznych;

3. Istnieje możliwość całego szeregu łączeń tematowych przy zachowaniu charakteru współczesnej kombinacji linjowej.

TEMAT III.

PODANY PRZEZ D. S. K.

W przedgrze czarne mogą dać jednego lub kilka szachów, na co białe mają przygotowanego mata. Wstęp zamyka linję szachowania przez umieszczenie na niej białej bierki, która obecnie grozi zejściem z zajętej dopiero co linii i daniem mata. Czarne bronią się, wiążąc białą bierkę tem samym posunięciem, które poprzednio szachowało — wskutek tego powstają nowe maty.

Jako przykład użyte zostało ekonomiczne zadanie Goetharta, które jasno przedstawia wybrany temat.

Grupa zadań, ułożonych na ten temat, to prawdziwy i rzetelny wysiłek artystyczny, najbardziej wartościowy jako całość. Dowodzi ona poważnego przygotowania się obu stron do meczu.

Po zanalizowaniu całego materiału rzuca się nam w oczy dwie

2. The possibilities of construction are very great, and the theme permits our profiting from quite a number of strategic motives; and

3. Finally, it provides the possibility of many blends and permits the maintenance of the character of the modern line - combination.

THEME III.

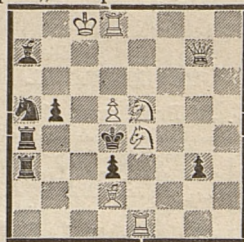
PUT BY THE DANISH CHESS - PROBLEM CLUB.

In the set - play, Black can check once or more, and against this check, White has a defence. White, as a key, plays a piece on to the line of check, closing it, but threatening to move off the line again to give mate. Black defends by the same move or moves which would have checked, but which now pin the key - piece. From that arise one or more new variations.

The following economically constructed problem by Goethart was taken for a good example to ma-

IV. G. H. Goethart.

3rd pr. „Hampshire Post“ 1916.

2X. 1. Se4 - c5.

ke the theme clear. The group of problems constructed on this theme represents a really artistic effort, and as a whole they form a most valuable collection, showing how well prepared the participants were for the match.

In analysing this material, two distinct groups strike us: In the first, the principle of Goethart's example was followed pretty clo-

zwarte grupy: pierwsza, biorąc za punkt wyjścia podany przykład, starała się mniej lub więcej pomyślowo iść w ślady Goetharta, druga natomiast pojęła temat odmiennie, starając się wnieść do kompozycji nowe momenty strategiczne.

Rozpocznemy od zadania WOLAŃSKIEGO, które jest najbardziej spokrewnione z kompozycją Goetharta; motywy strategiczne pozostały te same, autor uniknął tylko szczęśliwie białych pionów. Tą samą drogą poszedł MARJENSTRAS, kładąc nacisk przedewszystkiem na grę poboczną, przez co charakter tematowy nie został zachowany.

Reszta kompozycji tej grupy starała się w rozmaity sposób uwolnić od zależności od pierwotnego wzoru, kombinując temat główny z całym szeregiem motywów, właściwych dwuchodówce. Widzimy więc w zadaniu HANNEMANNA połączenie tematu z uwolnieniem białej figury i matem zamiennym po szachu (1..., H×d5†), w kompozycji zaś LÖWA — dowcipną zamianę matów skoczkowych. Możliwości w tej grupie okazały się ograniczone, co stwierdzić można przy porównaniu zadań MADSENA, TUHAN - BARANOWSKIEGO i FUXA, w których moment realizacyjny opiera się na tym samym chwycie konstrukcyjnym, przez co powstał cały szereg podobieństw w ujęciu tematu.

Zanim przejdę do drugiej grupy zastanowię się jeszcze nad oryginalną koncepcją PFEIFFERA. Autor w poszukiwaniach natrafił na ciekawe połączenie półwiązania z zadaniem, wykorzystując zarówno w przedgrze jak i w grze wiązanie czarnych figur w głównych warjantach. Żałować tylko należy, że praca ta przez niedopatrzenie okazała się niepoprawną.

sely and embellished more or less lavishly. The second group, on the other hand, took a different view of the theme, and tried to incorporate new strategic movements into their compositions.

We begin with the problem by WOLAŃSKI, which is most akin to Goethart's composition; the strategic motives are the same, but the author happily avoided the use of white pawns. MARJENSTRAS used the same method; he mainly laid stress upon the by - play, and for this reason the proper character of the theme got into the background.

Other problems of this group tried to get away from the given example, by combining the main theme with other characteristic two - move motives. We see that in the problem by HANNEMANN, in which the theme is connected with the unpinning of the white piece and with a changed - mate after the check (1..., Q×d5), and also in the composition of LÖW, in which the theme has been connected with ingenious changes of the knight - mates. The possibilities in this group were limited; this can easily be seen if one compares the problems by MADSEN, TUHAN - BARANOWSKI and FUX. Each relies upon the same constructive artifice, and one sees at once a great family likeness.

Before speaking of the second group, I would like to mention the original conception of PFEIFFER. In his experiment the author invented an interesting connection of the half - pin with the given theme, and profited in the main variations of both the set - play and the solution, from the pinning of the black pieces. It must only be regretted that the problem proved incorrect through an oversight.

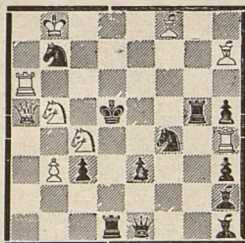
The second group of five problems treated Goethart's example

Druga grupa zadań odmiennie ujęła zadany temat, wykorzystując motyw szacha przez odejście czarnej bierki. Już w zadaniu LÓWA temat był opracowany przy pomocy baterji. Okazało się, że ten motyw realizacyjny pozwala na tworzenie rozmaitych połączeń oraz na dużą stosunkowo ilość warjantów tematowych.

Największą ilość matów zamiennych (cztery) mamy w zadaniu WRÓBLA, przyczem w grze autor oparł się na elementach najprostszych, jakimi są przesłony i blokowania. Dla ścisłości trzeba dodać, że czwarty warjant po 1..., Sc4 nie jest czwsto przeprowadzony, gdyż skoczek broni niepotrzebnie pola d6. Na możliwość osiągnięcia aż pięciu matów zamiennych wskazuje zadanie V, oparte na tym samym pomysle; w dążeniu do rekordu straciło ono może na estetyce.

V. M. Wróbel.

„Il Problema“ 1933.

2X. 1. Qa5 — c7.

Na motywach przesłony i blokowania oparte jest również zadanie TUXENA, które w przeciwieństwie do swych współkonkurentów zaleca się dość żywą grą poboczną, oraz rzetelnie przemyślaną strategją.

Bezwzględnie najwięcej walorów estetycznych dopatryłbym się w pracy GOLDSTEINA. Mamy tutaj dwa, zgrabnie włączone, uwolnienia białej figury, oraz niesablonową grę poboczną.

in another way and profited from the motive of the check by a black battery. Of course LÖW'S problem was also worked by a battery. This method of realisation permitted different blends and a relatively large number of theme - variations.

The greatest number of changed - mates — four — we find in the problem by WRÓBEL; the author used the simplest elements in it, such as interferences and self - blocks. For to be in order I have to mention that the fourth variation, after 1..., Sc4, is an impure one, because the knight gives a superfluous defence to the square d6. By the way, it is not impossible to get even five changed - mates, a fact that is best demonstrated by example V., which has been constructed according to the same idea. This problem has, however, lost many aesthetic values by its inspiration for a task.

The problem by TUXEN operates also with interferences and selfblocks. It has only got in comparison with its competitors, a rather lively by - play and it is as to its strategy very well thought out.

The greatest number of aesthetic values is — in my opinion — in the work of GOLDSTEIN. We can observe in it skilfully inserted unpinings of the white piece and a not typical by - play. This group of problems is brought to a close by the work of LARSEN, remarkable for the simplicity of the strategic perception, and the unsound problem of TYTOR with its characteristically heavy position, that shows the great technical difficulties which the author had to overcome.

At the end of our remarks about the problems of this group, we have still to mention the great diversity of the ideas, the possibility of many blends as in the second theme, and finally the excep-

Bibl. Jan Grupę drugą zamyka zadanie LARSENA, odznaczające się prostotą w ujęciu strategii, oraz niepoprawna praca TYTORA o charakterystycznej ciężkiej budowie, świadczącej o znacznych trudnościach technicznych, jakie autor miał do przezwyciężenia.

Reasumując uwagi na temat tej grupy, musimy podkreślić dużą rozpiętość pomysłów, tudzież możliwość licznych połączeń, podobnie jak w temacie drugim. Duży wreszcie walor tych kompozycyj stanowi wyjątkowo pomysłowy sposób łączenia przedgry i gry, co w wielu wypadkach przyczyniło się do podniesienia strony artystycznej zadań naszego meczu.

TEMAT IV. PODANY PRZEZ D. S. K.

Obrona Nietvelta cz. parada białego hetmana (biały hetman grozi matem: czarne figury w obronie wiążą się na jego linji, uniemożliwiając groźbę wobec ewentualnego odwiązania), połączona z uwolnieniem białej bierki przez odejście jednej lub kilku figur.

Jako przykład podane zostało zadanie Hannemanna, które okazało się niedoścignionym wzorem, zarówno pod względem prostoty i logiki jak i nienagannej konstrukcji. Omawianie tej grupy zadań doprawdy nie należy do przyjemności, wąskie bowiem ramy tematu nie pozwoiliły na oryginalne ujęcie, toteż już pobieżne przejrzenie prac wykazało znaczne podobieństwo.

Najlepiej unaoczniają to zadania WRÓBLA i HAGEGO o identycznej, tylko odwróconej, pozycji. Prace te mają tematowy wstęp i dość żywą grę pobieżną. Niewiele różni się od nich kompozycja FUXA, być może słabiej technicznie opracowana. Również zestawienie

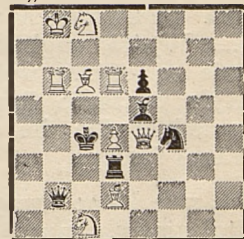
tionally skilful connection between the set - play and the solution, a fact that raised the artistic value of the compositions in so many cases.

THEME IV. PUT BY THE DANISH - CHESS PROBLEM CLUB.

The Nietvelt - defence of the white Queen (self - pinning of black pieces to the white Queen, countering her threat of mating elsewhere, because of unpinning them) combined with direct unpinning of one or more white pieces.

The problem by Hannemann which was taken as an example proved admirable, both by reason of the simplicity of its logic and

VI. K. Hannemann.
„Skakbladet“ 1932.

2X. 1. Bc6 — a4.

the faultlessness of its construction. There is really little pleasure in talking about this group of problems, because the limitations of the theme do not permit any very original conceptions. Hence a superficial view of the entries shows at once a very great likeness to one another. Let us compare the composition of WRÓBEL and that of HAGE. The positions are identical, but reversed on the board. The problems have a thematic key and a lively by - play. We find also only a very little difference between them and the problem by FUX, which perhaps technically fell out more infirmly. Likewise the comparison between the problems of LARSEN and TUXEN proves the small possibili-

zadań LARSENA i TUXENA świadczy dobitnie o niewielkich możliwościach realizacyjnych. Trzeba zauważyć, że w zadaniu TUXENA mamy jeszcze jeden warjant poboczny zamiast dualu. Jedyne może w zadaniu GOLDSTEINA znajdujemy nieco świeżości: połączenie tematu z białą baterją okazało się trafne. W dążeniu do wprowadzenia nowego motywu MARJENSTRAS połączył temat z pozycją półwiązania, co nie dało wszakże spodziewanych rezultatów.

Nie wszystkie jednak prace przeprowadziły żądany temat bez zarzutu. Wskażę tutaj na kilka braków technicznych. W zadaniu LAURITZENA po 1..., $G \times e5$ wiązanie gońca zostaje niewykorzystane, w kompozycjach zaś HANNEMANNA i MADSENA warjanty po 1..., $W \times f6$ względnie 1..., $W \times d4$ nie są czysto wykonane, gdyż nietyle wiązanie figury jest obroną przed gróźbą, ile odejście zaatakowanej figury.

Kończąc swe luźne uwagi o zadaniach tej grupy, muszę stwierdzić, że temat okazał się niewdzięczny i bez większej przyszłości. Skala możliwości jest nieduża, uzyskanie zaś nowości przez łączenie motywów konstrukcyjnie wprost nie do przeprowadzenia. Możemy więc śmiało stwierdzić, że zadania tej grupy są najmniej ciekawe i wartościowe.

Byłoby jednak niesprawiedliwe, gdybym tą oceną zakończył swe uwagi na temat zadań meczu Danja — Polska, albowiem ogólna wartość kompozycji wybiega daleko poza przeciętność. Stwierdzić również należy znaczny wysiłek artystyczny autorów, znawcy zaś i miłośnicy sztuki problemowej znajdują zapewne w poszczególnych pracach jeszcze niejednego walor, który uszedł uwadze autora niniejszego szkicu.

lies of realisation, TUXEN getting one by - play variation in place of a dual. Perhaps only in the problem by GOLDSTEIN we find some freshness; the insertion of a white battery into the theme proves successful. Also MARJENSTRAS endeavoured, but in vain, to achieve novelty by connecting the theme with a half - pin. Not in all the entries, however, was the given theme carried out quite correctly. Here I would like to mention some technical deficiencies. In the problem by LAURITZEN, the pinning of the Bishop after 1..., $B \times e5$ was not profited from. And in the compositions of HANNEMANN and MADSEN, the variations after 1..., $R \times f6$ and 1..., $R \times d4$ respectively are thematically impure, because the threat is parried by the retreat of the attacked piece, rather than by its being pinned.

I conclude my remarks about the problems of this group by stating that the theme proved ungrateful and without great future. We can see from the examples, that the number of possibilities is limited and the introduction of novelties by bringing in other motives of construction is almost impossible. Therefore we can safely say that the problems of this group are the least interesting and valuable of the four groups.

Nevertheless it would be unjust if I were to conclude my contemplations about the problems of the match between Denmark and Poland with such a depressing judgment. The general value of the compositions greatly surpasses the average, and they reveal much artistic labour by the composers, so that the connoisseurs and the amateurs of the problem - art will undoubtedly discover many values which have escaped the attention of the author of this sketch.

Orzeczenie sędziów.

The award of the judges.

THEME I.				THEME II.				THEME III.				THEME IV.			
NAME	G. C.	F. W. N.	Total	NAME	G. C.	F. W. N.	Total	NAME	G. C.	F. W. N.	Total	NAME	G. C.	F. W. N.	Total
Larsen	11	10	21	Hannemann	11	11	22	Tuxen	11	9	20	Tuxen	11	10	21
Tuxen	10	11	21	Tuxen	10	10	20	Wröbel	9	10	19	Larsen	11	9	20
Tytor	8	9	17	Prytz	6	8	14	Goldstein	6	11	17	Hannemann	9	11	20
Pfeiffer	9	6	15	Löw	5	9	14	Larsen	10	4	14	Goldstein	8	8	16
Goldstein	6	8	14	Madsen	7	6	13	Löw	8	6	14	Prytz	7	6	13
Hannemann	4	7	11	Marjenstras	9	2	11	Hage	4	7	11	Wröbel	6	6	12
Madsen	7	3	10	Wröbel	8	3	11	Fux	3	8	11	Hage	6	6	12
Fux	3	4½	7½	Goldstein	3	7	10	Marjenstras	7	3	10	T.-Baranowski	4	3	7
Wröbel	5	2	7	T.-Baranowski	4	5	9	Hannemann	5	5	10	Pfeiffer	3	4	7
Prytz	2	4½	6½	Fux	2	4	6	Madsen	2	2	4	Wolański	2	2	4
Löw	1	1	2	Hage	1	1	2	Wolański	1	1	2	Madsen	1	1	2
Hage	1	1	2	Wolański	1	1	2	Prytz	1	1	2	Tytor	1	1	2
Marjenstras	1	1	2	Lauritzen	not thematic			Lauritzen	1	1	2	Löw	1	1	2
T.-Baranowski	1	1	2	Larsen	insoluble			Pfeiffer		cook		Marjenstras	1	1	2
Lauritzen	1	1	2	Tytor	insoluble			Tytor		insoluble		Fux		insoluble	
Wolański	1	1	2	Pfeiffer	cook			T.-Baranowski		cook		Lauritzen		cook	

Zadania Meczowe.

Wszystkie zadania drukowane
są poraz pierwszy.

The Match - Problems.

All the problems are printed
the first time.

TEMAT I.

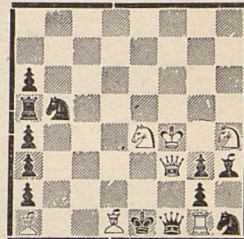
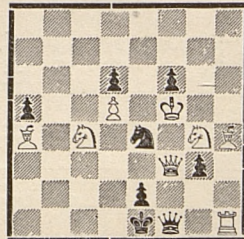
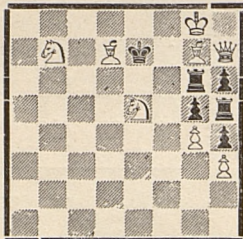
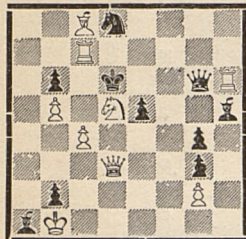
THEME I.

K. A. K. Larsen

M. Wróbel

P. Hage

Z. Marjenstras

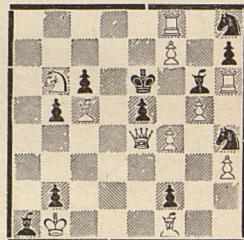
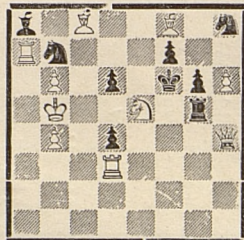
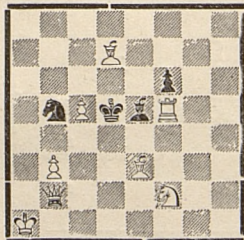
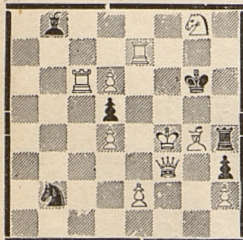

K. Hannemann

Tuhan-Baranowski

R. Prytz

J. Fux

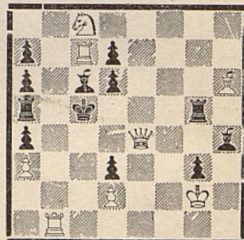
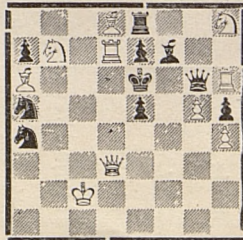
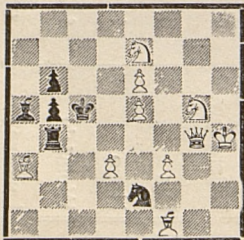
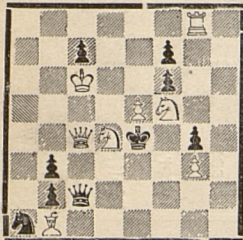

H. V. Tuxen

E. Wolański

N. B. Löw

S. Tylor

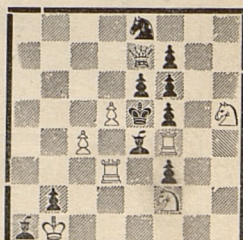
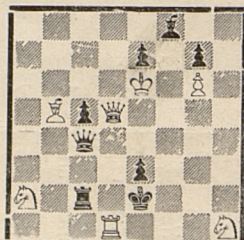
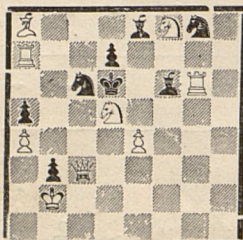
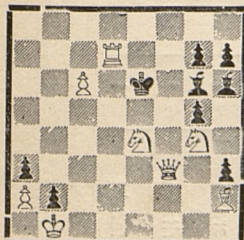

A. Madsen

M. Pfeiffer

O. G. Lauritzen

A. Goldstein

TEMAT II.

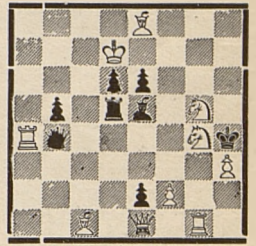
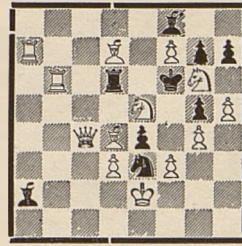
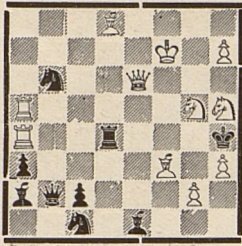
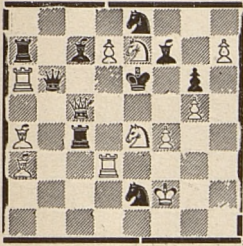
THEME II.

(v.) K. A. K. Larsen

M. Wróbel

P. Hage

Z. Marjenstras

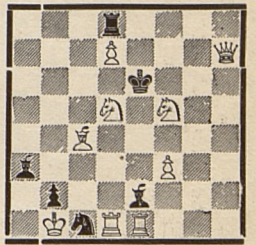
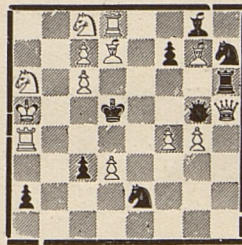
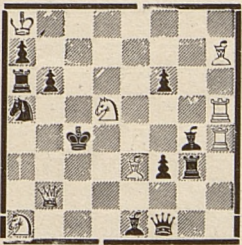
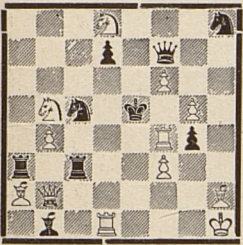

K. Hannemann

L. Tuhan-Baranowski

R. Prytz

J. Fux

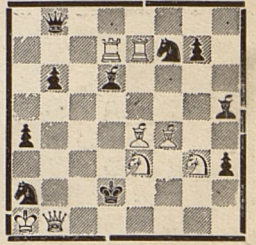
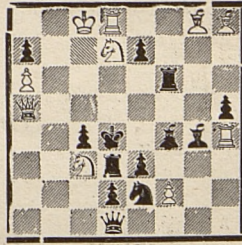
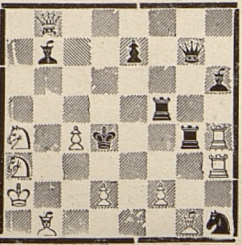
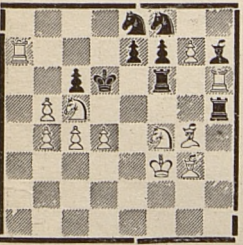

H. V. Tuxen

E. Wolański

N. B. Löw

(v.) S. Tylor

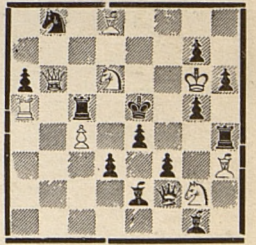
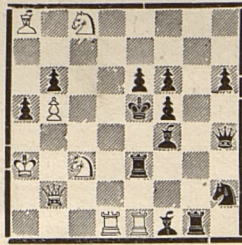
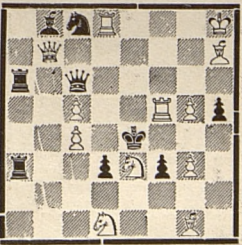
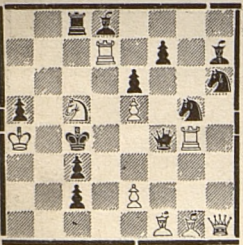

A. Madsen

(v.) M. Pfeiffer

O. G. Lauritzen

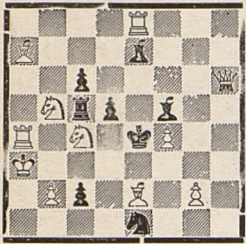
A. Goldstein

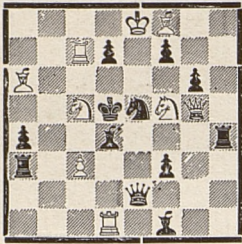
TEMAT III.

THEME III.

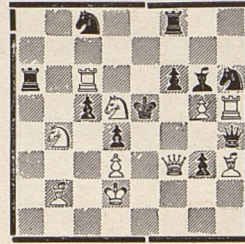
K. A. K. Larsen

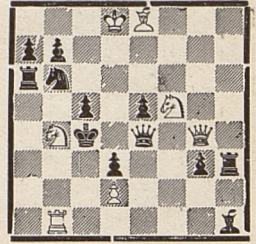
M. Wróbel

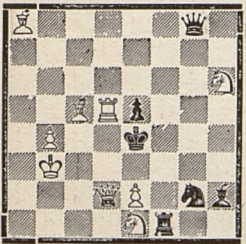
P. Hage

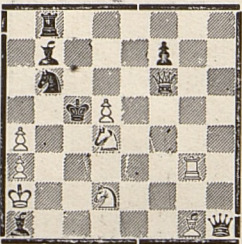
Z. Marjenstras

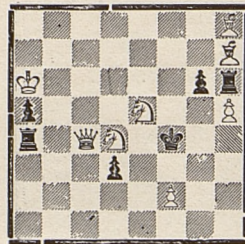
K. Hannemann

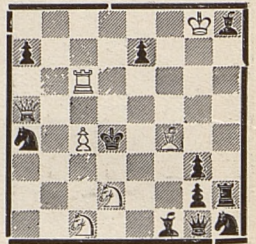
L. Tuhan-Baranowski

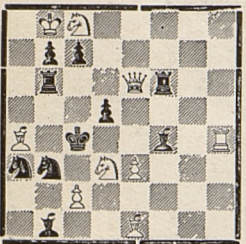
R. Prytz

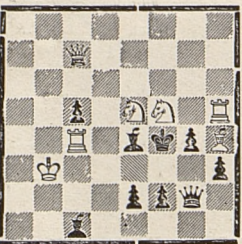
J. Fux

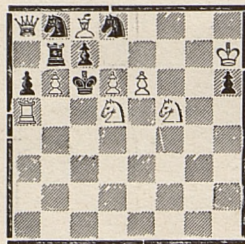
H. V. Tuxen

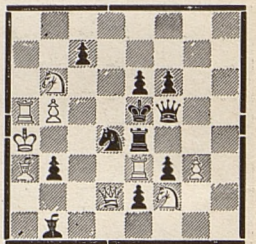
E. Welański

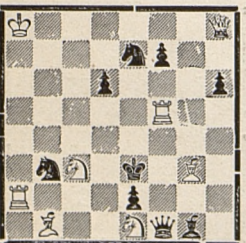
N. B. Löw

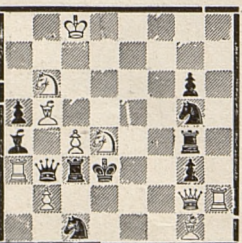
(v.) S. Tylor

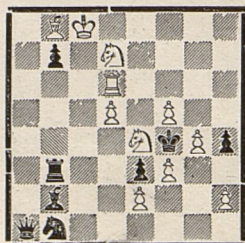
A. Madsen

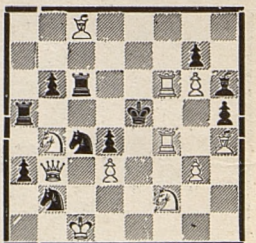
(v.) M. Pfeiffer

O. G. Lauritzen

A. Goldstein

dedicated to A.C.White

TEMAT IV.

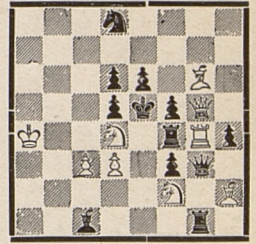
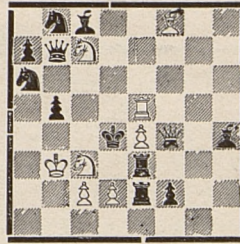
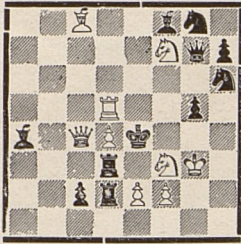
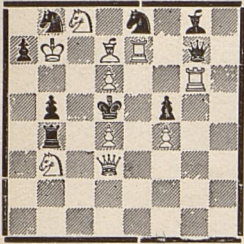
THEME IV.

K. A. K. Larsen

M. Wróbel

P. Hage

Z. Marjenstras

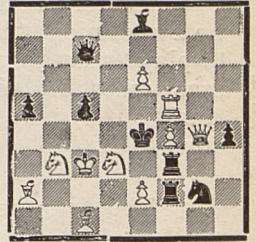
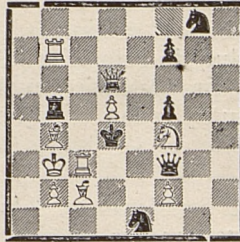
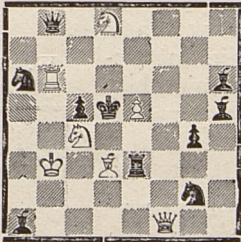
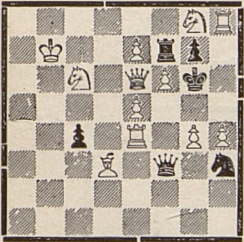

K. Hannemann

L. Tuhan-Baranowski

R. Prytz

(v.) J. Fux

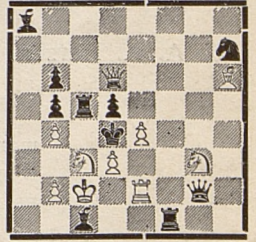
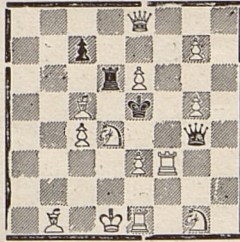
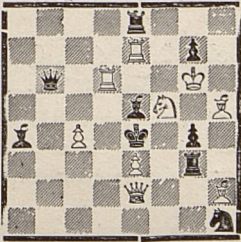
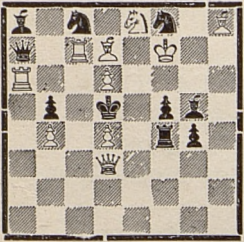

H. V. Tuxen

E. Wolański

N. B. Löw

S. Tylor

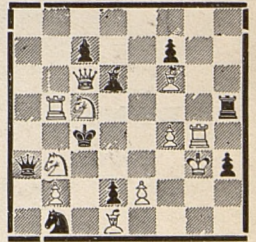
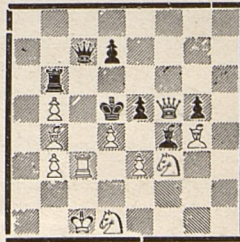
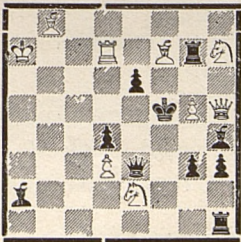
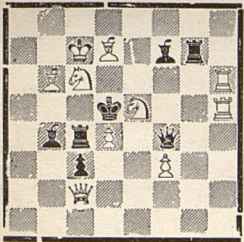

A. Madsen

M. Pfeiffer

(v.) O. G. Lauritzen

A. Goldstein

dedicated to A.C.White

ROZWIĄZANIA ZADAŃ MECZOWYCH

THE SOLUTIONS OF THE MATCH-PROBLEMS

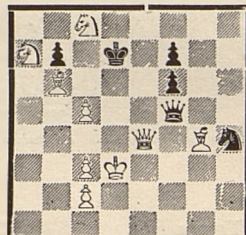
TEMAT I.

THEME I.

Cztery najlepsze zadania tej grupy mają za treść dwa maty zamienne z uwolnieniem białego hetmana, co jest w zadaniach typu „White-to-play“ rzeczą trudną do osiągnięcia. Istnieje dotychczas mało zadań, przedstawiających ten niełatwy „task“; przytoczę tutaj jeden z najlepszych przykładów. (GC)

The four best problems of this group have as contents two changed mates with unpinning of the white Queen, a thing difficult to obtain in „White-to-play“ problems. There are till now few problems representing this difficult task. I give one of the best examples. (GC)

W. Owtschinnikoff.
I pr. spec. „64“—1929.

K. A. K. Larsen.

Set: 1...; e4, Q else 2. Q×g3, Qa3.

Solution: 1. Qd3—f5; e4, Qf6, Qe6 2. Qf4, Qd7. Qf8.

Zadanie posiada 3 maty zamienne z uwolnieniem białego hetmana; warjant 2. Qf4 mat w grze niewiele się różni od mata Q×g3 w przedgrze. Zadanie sprawia wrażenie bezpośredniości i zasługuje na uwagę. (GC)

Daje trzy tematowe warjanty, lecz zadanie Tuxena jest lepsze ze względu na wolne pole króla i samoblokowanie. (FWN).

The problem contains three changed mates with unpinning of the white Queen. Variation 2. Qf4 mate in the solution corresponds to the mate Q×g3 in the set. This problem gives us the impression of novelty and is worth attention. (GC)

It gives the theme three times, but Tuxen's problem is better with its flight and self-block. (FWN)

M. Wróbel.

Set: 1...; Rf6, R else 2. Bf8, Bh8.

Solution: 1 Qh7 — h8; Rf6, R else 2. B×f6, Bf8.

Zmiana uwolnienia gońca b. ciekawa, niestety niema gry pobocznej. (GC)

The change of the bishops unpinning is very interesting, but it lacks by-play. (GC)

K. Hannemann.

Set: 1...; Rh5, R else 2. B×h5, Bf5.

Solution: 1. Qf3 — g3; Rh5, R else 2. Bf5, Bf3.

Ten sam pomysł co w zadaniu Wróbla, lecz znacznie cięższa pozycja. (GC)

The same idea as in Wróbel's problem, but a much heavier weight. (GC)

L. Tuhan-Baranowski. Set: 1...; Sc3 2. Qd2.

Solution: 1. b3 — b4; Sc3 2. Qb3.

H. V. Tuxen.

Set: 1...; Q×b1, Qd3 2. Qe2, Qd5.

Solution: 1. Qc4 — c3; Q×b1, Qd3 2. Qe3, Qe1.

Zadanie o większej jednolitości tematowej, niż zadanie Larsena, gdyż zamiana matów występuje po bezpośrednim uwolnieniu. Jednak w zadaniach typu „White-to-play“ decyduje ilość matów zamiennych. (GC)

Najlepsze zadanie z tej grupy, posiadające interesującą zamianę matów po uwolnieniu. Świetny wstęp i czarny król ma wolne pole. (FVN)

A problem of more unity of theme than Larsen's, as both changes of mate come after direct unpinning. Nevertheless in „White-to-play“ problems the number of changed mates is the deciding factor. (GC)

The best problem of this group with its changed mates after unpinning (the theme). The key is excellent and the black king has a flight. (FVN)

E. Wolański.

Set: 1...; Sd4, Sf4 2. Se4, Qg1.

Solution: 1. Qg4 — e4; Sd4, Sf4 2. Qd5, Qe3.

A. Madsen.

Set: 1...; Bh5 2. Sc5.

Solution: 1. Qf3 — e2; Bh5, Kf5 2. Sg3, Sd6.

Jedno uwolnienie zamienne i jedno dodane w pięknej, jak dla zadań tego typu, pozycji. (GC)

One changed unpinning and one added in a pretty position, as for a problem of this type. (GC)

M. Pfeiffer.

Set: 1...; Sd4, Se5 2. Qc7.

Solution: 1. Ra7 — c7; Sd4, Se5 2. Qg3, Qc5.

Dwa zmienione uwolnienia. Zadanie jest interesujące ze względu na sposób przeprowadzenia warjantów. (GC)

Two changed unpinning. This problem is very interesting in regard to the manner of the construction of variations. (GC)

P. Hage.

Set: 1...; Sf2, Q×h1 2. Qc3, Q×h1.

Solution: 1. Qf3 — f4; Sf2, Q×h1 2. Qd2, Qc1.

Z. Marjenstras.

Set: 1...; Sf2, Q×g1 2. Qe2.

Solution: 1. Bd1 — c2; Sf2, Q×g1 2. Qe3, Qd1.

Zadanie posiada (albo posiadało) figurę dorobloną. (FVN)

The problem must have (or have had) a promoted piece. (FVN)

R. Prytz.

Set: 1...; d5 2. Sg4.

Solution: 1. Bc8 — h3; d5 2. Sd7.

J. Fux.

Set: 1...; Sf5 2. Q×e5.

Solution: 1. Qc4 — c2; Sf5 2. Qb3.

Jedno uwolnienie zamienne i jedno dodane. Goniec f1 zbyt pasywny. (GC)

One changed mate and one added. The bishop f1 is too passive. (GC)

N. B. Löw.

Set: 1...; Q else 2. Qh3.

Solution: 1. Rd7 — c7; Q else 2. Qd7.

S. Tylor.

Set: 1...; Rb5, Rd5, d5 2. Rc1, Qb4, Qb4.

Solution: 1. Rb1—b4; Rb5, Rd5, d5 2. Rc4, Qc4, Qd4.

Dwa uwolnienia oraz trzeci mat zamienny po 1..., Rb5. (GC)

Two unpinnings and the third changed mate after 1..., Rb5. (GC)

O. G. Lauritzen.

Set: 1...; Q×b5, Qd3 2. Qh5.

Solution: 1. Rd1 — g1; Q×b5, Qd3 2. Qd1, Qg2.

Ma brzydki trial i dual. (FWN)

The problem has an awful triple and dual. (FWN)

A. Goldstein.

Set: 1...; B×d5 2. R×d5.

Solution: 1. Qe7 — c5; B×d5 2. Re3.

Tylko jedno, lecz rzadko spotykane uwolnienie zamienne; bicie figury uwalniającej w przedgrze zamienia się w grze na samo-związanie czarnych. W grze pobocznej również ciekawe maty zamienne. (GC)

Only one but original changed - unpinning. The capture by the unpinned piece in the set is changed in the solution to selfpinning by black. The by - play has also very interesting changed mates. (GC)

TEMAT II.

THEME II.

Temat ten, aczkolwiek bardzo już wyzyskany, dał się jeszcze połączyć z wieloma pięknymi kombinacjami. W grupie tej jest dużo ciekawych zadań i, według mego zdania, dała ona najlepsze zadania meczu. (GC).

Bardzo trudny temat. Aż cztery zadania okazały się niepoprawne. Trudność tematu ujawnia się w zadaniach. Wszystkie prace przeprowadziły temat tylko jednokrotnie. (FWN.).

Though already exhausted, this theme could be combined into several beautiful blends. This group contains very many interesting problems and in my opinion it has given the best results in the match. (GC).

A very difficult theme; no less than 4 problems were unsound. The difficulty of this theme is to be seen in the problems. All the problems have the theme only once. (FWN.).

K. A. K. Larsen.

1. Qc5 — e3 (thr. 2. Sc5); Sd4, Rd4 2. Sd6, Qh3.

Zadanie meczowe w postaci:

The match - problem in the form:

8 — r1bPSP1 — Rq2k1p1 — 2Q3P1 — B1r1SP2 — B2R4 — 4sK2 — 8.

było nierozwiązalne po 1..., Rd4.

was insoluble after 1..., Rd4.

M. Wróbel.

1. Bf3 — d1 (thr. 2. Sf3); Bd5, Sd5 2. Se4, Q×e1.

Przesłony zamkniętej linii, podobnie jak w zadaniu Marjestrassa. Po 1..., Bd5 następuje Goethart, po 1..., Sd5 ciekawe uwolnienie hetmana. Inne warjanty mało interesujące. (GC)

The interferences of the closed line like in Marjenstras's problem. After 1..., Bd5 follows Goethart and after 1..., Sd5 an interesting unpinning of the Queen. Other variations less interesting. (GC)

K. Hannemann.

1. f3×g4 (thr. 2. Rc4); Bd3, Sd3 2. Rd4, Qe2.

Bicie jako wstęp nie odbiera temu zadaniu nic z jego piękna. Dwa tematowe warjanty — odwiązanie Gamage'a i Goethart — są doskonale połączone, gdyż czarne parują niezwykłą groźbę 2. Rc4, przesłaniając w obu wypadkach linję tej samej białej figury. Gra główna nie jest wprawdzie nowa, ale wprowadzenie współczesnych elementów kombinacji linjowej dodaje zadaniu oryginalności. Dużo gry pobocznej. (GC)

Posiada najbardziej interesującą grę poboczną: uwolnienie Gamage'a, dwa samoblokowania oraz kontrszach. (FWN)

The key with capture does not deprive this problem of its beauty. Two theme variations — Gamage and Goethart — are perfectly joined, as Black parries the uncommon threat 2. Rc4 with interference in both variations on the line of the same white piece. The theme play is not indeed new, but the introduction of modern elements by line-combination gives originality. Very much by - play (GC).

The most interesting by-play i. e. a Gamage, two self-blocks and checks by Black. (FWN)

L. Tuhan-Baranowski.

1. Bh7 — g8 (thr. 2. Sb4); f5 2. Sf4.

Tylko jeden warjant tematowy, ozdobiony bogatą grą poboczną. (GC)

Only one theme - variation and very nice by - play. (GC)

H. V. Tuxen.

1. b5 — b6 (thr. 2. Sb7); Bf5, Rf5, Re6 2. Se6, Se4, S×h5.

Jeden mat Goetharta po 1..., Bf5. Obrona 1..., Re6, uniemożliwiająca groźbę również przez przesłone białej figury stwarza pięknego mata baterją skoczkową. Zadanie to jest bardziej oryginalne, niż zadanie Hannemanna, i daje pięciokrotną przesłone białej figury. Jednak założeniem tematowym był mat Goetharta w kombinacji linjowej, przeto umieściłem zadanie Hannemanna na 1-em miejscu, gdyż posiada ono dwa takie warjanty. (GC)

Bardzo dobra gra poboczna, np. Grimshaw, lecz słaby wstęp. (FWN)

One Goethart's mate after 1..., Bf5. The variation 1..., Re6, defending the threat also through interference of the white piece, forms a pretty mate through knight-battery. This problem is more original than Hannemann's and gives fivefold interferences of the white piece. But, as the principal theme was the Goethart's mate in the line - combination, I placed Hannemann's problem in the first place: it possesses two theme - variations. (GC)

Good by - play as in Hannemann's problem, but the key is weak. (FWN)

E. Wolański.

1. d2 — d3 (thr. 2. Sc2); Sg3 2. f4.

A. Madsen.

1. Sc5 — b7 (thr. 2. Sd6); Sf3, Be4, Qe4 2. e4, Rd4, e3.

Zadanie to podobne jest do zadania Marjenstrassa, lecz uważam je za gorsze; mamy tu również mat Goetharta oraz Grimshaw gońca i hetmana, ale układ jest bardzo ciężki, przesłony zaś nie są na linji zamkniętej. (GC)

This problem resembles that of Marjenstras, but I consider it rather worse. Here we also see Goethart's mate and Grimshaw of Bishop and Queen, but the construction is very heavy and the interferences are not on the closed line. (GC).

M. Pfeiffer. 1. Sc3 — f1 (thr. 2. Sf2); Bd6, Sd6 2. Rd5, Qc7.
 Zadanie meczowe w postaci: The match - problem in the form:
 bsR3KB — Q7 — rq6 — bP2RP2 — S2k4 — 4sP2 — 2 P1B3 — 6S1.
 miało uboczne przez 1. Bc4. had a cook, 1. Bc4.

P. Hage. 1. Bd7 — c8 (thr. 2. Sd7); Sd5 2. Sc6.

Z. Marjenstras. 1. Sg4 — e3 (thr. 2. Sg2); Rd2, Qf4, Bf4 2. f4, f3, Rg4.
 To niezwykle jako całość interesujące zadanie zawiera ciekawy motyw przesłony linji, która jest już przesłonięta przez białą bierkę. Zarówno warjant główny po 1... Rd2, jak i Grimshaw hetmana i gońca na polu f4 są obronami tematowemi. (GC).

This very uncommon — as a whole — and interesting problem contains a nice motive interference line, already interfered by the white piece in the key - move. The principal variation after 1... Rd2 and the Grimshaw of Queen and Bishop on the square f4 are theme defences. (GC)

R. Prytz. 1. Ka5 — b5 (thr. 2. Sb4); f6, Sf6 2. Bf5, Q×g5.
 Miłe, lecz bez specjalnych walorów. (GC)
 Nice, but without any special worth. (GC)

J. Fux. 1. Qh7 — g7 (thr. 2. Sc7); Sd3 2. Se3.

N. B. Löw. 1. f2 — f3 (thr. 2. Sb5); e6 2. Se5.
 Białe przesłony na polu e6. Zadanie byłoby o wiele lepsze, gdyby pozycja półzwiązania została w zupełności wykorzystana. (GC).
 Interference with White on the square e6. The problem would be much better, if the half - pin position could be more fully exploited (GC).

S. Tylor. 1. Bc4 — g6 (thr. 2. Sd1); Se5 2. Sd5.
 Zadanie meczowe w postaci: The match - problem in the form:

2qRRs2 — 1ppb3r — 7b — p3BB2 — 4S1S1 — s2k4 — KQ6 — 8.
 było nierozwiązalne po 1..., Q×d8. was insoluble after 1..., Q×d8.

O. G. Lauritzen. 1. Sc8 — e7 (thr. 2. Sc6); Bd3 2. Se4.
 Nie tematowe. Not thematic.

A. Goldstein. 1. Bd8 — c7 (thr. 2. Sf5); Sc6 2. Sb5.

TEMAT III.

THEME III.

I tu stworzono szereg pięknych zadań, jednak bez większej oryginalności. (GC).

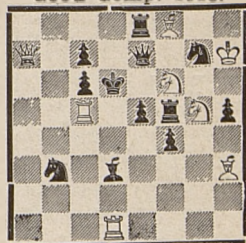
Here also have been created some nice problems, but without any great originality. (GC).

K. A. K. Larsen. Set: 1...; R×b5 †, R×c4 † 2. Scd6, Sbd6.
 Solution: 1. Qh6 — d6 (thr. 2. Qe5); R×b5, R×c4 2. Sd2, Sc3.

Zamiana matów, uzyskana nawet w sposób prostszy, niż w nagrodzonym zadaniu Tuxena. Wartość tego ciekawego zadania pomniejsza w znacznym stopniu podana obok praca, zawierająca w treści również kontrszachy, aczkolwiek bez matów zamiennych.

Change - mates done with more simplicity than in Tuxen's problem (the prize - winner). The worth of this interesting problems is diminished by the annexed anticipation, giving the same cross - checks without any changed - mates. (GC)

G. Guidelli
 Good Comp. 1918.

2×. 1. Qa7 — a3.

M. Wróbel. Set: 1...; S else † 2. Sc3.
 Solution: 1. Qg5—e7 (thr. 2. Qd6); Sc6, Sd3, Sg4, Sc4 2. R×d7, c4, R×d4, Bb7

Dużo treści i wiele gry pobocznej. Jeden mat przygotowany na odsłoniętego szacha zmienia się na cztery związania białego hetmana. (GC)

Daje temat trzykrotnie (czwarte wiązanie nie jest tematowe), lecz gra poboczna nie jest tak piękna, jak w zadaniu Goldsteina. (FWN)

Contains much and has much by - play. One set mate by discovered check changes to four pinnings of the white Queen. (GC)

It gives the theme three times, the fourth pinning is not thematic, and the by - play is not so beautiful as in Goldstein's problem. (FWN)

K. Hannemann. Set: 1...; Qg3†, Rf3† 2. Rd3, cf×.
 Solution: 1. Qd2 — c3 (thr. 2. Qc4); Qg3, Rf3, 2. Rd4, Q×f3.

Bezpośrednie uwolnienie oraz kontrszach po 1... Qg3. Po wstępie mat zamienny 2. Rd4 w odpowiedzi na wiązanie białego hetmana. (GC)

Direct unpinning and cross - check after 1..., Qg3 changes to 2. Rd4 after the pinning of the white Queen. (GC)

L. Tuhan-Baranowski. Set: 1...; Qd5 †, Bd5 † 2. Sb3.
 Solution: 1. Rg3 — b3 (thr. 2. Rb5); Qd5, Bd5 2. Qb6, Qe7.
 uboczne przez 1. Sb5 † i 1. Sf5 †. Cooks, 1. Sb5 † and 1. Sf5 †.

H. V. Tuxen. Set: 1...; c6 †, c5 † 2. Sd6, Se5.
 Solution: 1. Qe6 — c5 (thr. 2. Qc3); c6, c5 2. S×b6, Sb2.

Zamiana matów osiągnięta za pomocą nader prostych środków. W przedgrze są dwa szachy odsłonięte, po wstępie zaś, zgodnie z tematem, te same posunięcia wiążą białą figurę i odpowiedzi białych są już odmienne. Dobra gra poboczna. (GC)

Changed mates by very simple means. In the set we have two discovered checks; in the play, conforming to the theme, the same moves pin the white piece and the replies of White are different. Good by - play. (GC)

E. Wolański. Set: 1...; Qf3†, Qg3† 2. Sd3, B×g3.
 Solution: 1. Sf5 — e3 (thr. 2. Sd5); Qf3, Qg3, 2. S×g4, Bg5.
 Całkowicie antycypowane przez zadanie Goetharta (przytoczone w artykule Wróbla, djagram IV). (GC)
 Thoroughly anticipated by Goethart's problem (stated in Wróbel's article, diagram IV). (GC)

A. Madsen. Set: 1...; Qf3†, Qg2† 2. R×f3, S×g2.
 Solution: 1. Rf5 — d5 (thr. 2. Rd3); Qf3, Qg2 2. Sc2, Q×h6.

M. Pfeiffer. Set: 1...; Q×c4†, R×c4† 2. B×c4.
 Solution: 1. Sd4 — c6 (thr. 2. Se5); Q×c4, Rc×c4 2. R×c3, Qc2.
 Zadanie meczowe w postaci: The match - problem in the form:

2K5 — 8 — 1S6 — pB4s1 — b1 PS2r1 — Rqrk2p1 — 1P4QR — 2s3B1.
 miało uboczne przez 1. Qf1 †. had a cook, 1. Qf1 †.

P. Hage. Set: 1...; Qf4†, Q×g5† 2. Qf4.
 Solution: 1. Sd5—e3 (thr. 2. Sc4); Qf4, Q×g5 2. Qd5, Qg3.

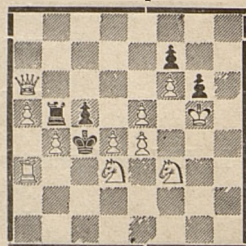
Z. Marjenstras. Set: 1...; Qd4† 2. Sd6.
 Solution: 1. Sb4 — d5 (thr. Sde3); Qd4 2. Sfe3.
 Jedna pospolita zamiana mata i kilka dość ładnych warjantów pobocznych. (GC)
 One common changed mate and some nice by - play. (GC)

R. Prytz. Set: 1...; g5†, gh† 2. Se6.
 Solution: 1. Qc4—e6 (thr. 2. Qg4); g5, gh 2. S×d3, Q×h6.

J. Fux. Set: 1...; B×c4† 2. R×c4.
 Solution: 1. Rc6 — e6 (thr. 2. Re4); B×c4 2. Sf3.

N. B. Löw. Set: 1...; cb† ed† 2. Sde7, Sfe7.
 Solution: 1. e6—e7 (thr. 2. edS); cb, ed 2. Sb4, Sd4.

K. A. K. Larsen.
 Good Comp. 1921.

2×. 1. e5 — e6.

Interesujące, ale niestety antycypowane przez podane obok zadanie. (GC)

Interesting but anticipated by the annexed problem. (GC)

S. Tylor. Set: 1...; S else† 2. Sc4.
 Solution: 1. Qd2—b4 (thr. 2. Qc5); Sc2, S×b5, Sc6 2. Sd3, Bb2, bc.
 Zadanie meczowe w postaci: The match - problem in the form:

8 — 4p3 — 3S2pp — 2RP2kp — K4srr — 1pBp2Rq — 2p2QpS — 3b4
 było nierozwiązalne po 1..., R×g3. was insoluble after 1..., R×g3.

O. G. Lauritzen. Set: 1...; Rc3† 2. Rc6.
 Solution: 1. Se4 — c5 (thr. 2. Se6); Rc3 2. Rg6.

A. Goldstein. Set: 1...; S else† 2. S×c6.

Solution: 1. Qb3—c3 (thr. 2. Q×d4); Sd2, Se3, Sd6 2. Rf5, Re4, Re6.

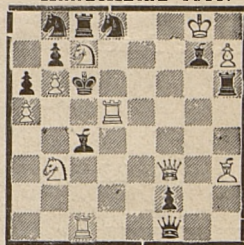
W przedgrze po odejściu Sc4 z szachem następowało 2. S×c6. Po wstępie wiązanie białego hetmana daje dwa uwolnienia Rf4. Według mego zdania zadanie to jest prawie zupełnie antycypowane przez przytoczoną obok pracę Goetharta i nie mogło być umieszczone na wyższym miejscu. (GC)

Najlepsze zadanie grupy. Przeprowadza temat trzykrotnie i daje piękne uwolnienia przez czarne. (FWN)

In the set after 1..., Sc4 moves with check 2. S×c6 follows. In the play the pinning of the white Queen gives two unpinnings of the Rf4. I found that this problem is almost entirely anticipated by the annexed Goethart's work and could not be placed higher. (GC)

The best problem of this group. It gives the theme three times and some beautiful unpinnings by Black. (FWN).

G. H. Goethart.
Handelsblad 1919.

TEMAT IV.

THEME IV.

Temat ten dał najmniej ciekawych zadań. W większości są one bądź mało oryginalne, bądź podobne jedno do drugiego. (GC)

This theme gives problems of less interest. Most of them show little originality and resemble each other. (GC).

K. A. K. Larsen. 1. Bd7×b5 (thr. 2. Qf3); Q×d4, R×d4 2. Re5, Bc4.

Prawie identyczne z pracą Tuxena. Oba zadania mają tematowy wstęp i znacznie przewyższają wszystkie pozostałe z tej grupy. Gra poboczna natomiast mało interesująca. (GC)

Wprowadza temat dwukrotnie. Zadanie Tuxena jest bardzo podobne, lecz uważam je za nieco lepsze. Oba zadania mają dobre rozwiązanie złudne. (FWN)

Nearly identical with Tuxen's work. Both problems have a thematic key and are much better than the rest of this group. By - play of little interest. (GC).

It contains the theme twice and the difference from Tuxen's problem is not great. However I found Tuxen's problem better. Both have a good try. (FWN).

M. Wróbel. 1. Rd5×g5 (thr. 2. Qd5); Q×d4, R×d4 2. Re5, S×d2.

K. Hannemann. 1. Sc6 — d8 (thr. 2. Q×f7); Q×f6, R×f6 2. R×c4, e8=Q.

Dwie obrony Nietvelta i jedno zwykłe uwolnienie. Prace nagrodzone przewyższają to zadanie ze względu na tematowy wstęp. (GC).

Najlepsze. Przedstawia dwukrotnie temat Nietvelta, połączony z uwolnieniem, i dobre warjanty z dorobieniem figury również po uwolnieniu. (FWN)

Two Nietvelt's defences and one simple unpinning. Tuxen and Larsen's problems are better than this, because they have a thematic key. (GC).

The best of all. It gives twice the Nietvelt's theme combined with unpinning and some good promotions, also after unpinning. (FWN)

L. Tuhan-Baranowski. 1. Qf1—f5 (thr. 2. Qe6); Q×e5, R×e5 2. Rd6, Be4.

H. V. Tuxen. 1. Bd7×f5 (thr. 2. Qb3); Q×d4, R×d4 2. Rc5, Be4.

Do tego zadania stosuje się w zupełności uwaga przy zadaniu Larsena.

The same remark as to Larsen's problem.

E. Wolański. 1. Bh5×g4 (thr. 2. Qd3); Q×c3, R×e3 2. Rd4, Bf3.

A. Madsen. 1. Qc2 — d3 (thr. 2. Q×c4); Q×d4, R×d4 2. Sg6, S×b4.

M. Pfeiffer. 1. Rd7×d4 (thr. 2. Qg4); Q×g5, R×g5 2. Rf4, Bg6.

P. Hage. 1. Re5×b5 (thr. 2. Qc5); Q×e4, R×e4 2. Rd5, S×e2.

Z. Marjenstras. 1. Bg6×f5 (thr. 2. Qg7); R×f5 2. S×f3.

R. Prytz. 1. Rb7 — e7 (thr. 2. Qe5); Q×d5, R×d5 2. Rc4, Bc5.

J. Fux. 1. Rf5×c5 (thr. 2. Qf5); Q×f4, R×f4 2. Rc5, S×f2.

Zadanie meczowe w postaci:

The match - problem in the form:

4b3 — 2qp4 — 8 — p1p2R2 — 4kPQP — 1SKS1r2 — B3Prs1 — 2B5.

było nierozwiązalne po 1..., d5.

was insoluble after 1..., d5.

N. B. Löw. 1. Qe8 — e7 (thr. 2. Qf6); Q×e6, R×e6 2. Rf5, Sc6.

S. Tylor. 1. c4×d5 (thr. 2. Qe5); Q×d5; R×d5 2. Re4, S×b5.

O. G. Lauritzen. 1. d4×e5 (thr. 2. Qd3); Q×e5 2. Rd3.

Zadanie meczowe w postaci:

The match - problem in the form:

8 — 2qp4 — 1r6 — 1P1kpQ2 — 1B1P1bB1 — 1PR1PS2 — 8 — 2KS4.

posiadało uboczne przez 1. c3×f4.

had a cook, 1. c3×f4.

A. Goldstein. 1. Rb5 — b7 (thr. 2. Qe4); Q×c5, B×c5 2. Sa5, f5.

ROZWIĄZANIA ZADAŃ POŚWIĘCONYCH.

THE SOLUTIONS OF THE DEDICATED PROBLEMS.

K. A. K. Larsen. 1. Se4 — f6.

P. Hage. 1. Bd4 — e3.

R. Prytz. 1. Ba7 — c3, Rc5, Rf5, Re5, Rb5, Rd2 2. Bb7, Qf5, fe, Be2, Be2.

M. Wróbel. 1. Qa5 — a2.

L. Tuhan-Baranowski. 1. Qc2 — a6.

E. Wolański. 1. Qd5×d6.

M. Pfeiffer. 1. Rb8 — a8.

Z. Marjenstras. 1. Bg7 — h8.

J. Fux. 1. Sd4 × f3.

S. Tylor. 1. Qf3 — f4.

A. Goldstein. 1. Qh6 — f6 (thr. 2. Q×e5); Rg3, f3 2. B×e5, Qf7.

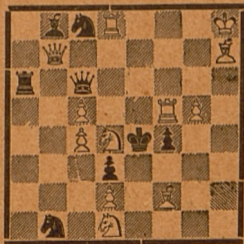
H. Salzmänn. 1. Qc3 — g7.

ERRATA

THEME II.

M. Pfeiffer

1. Bf2 — g1.

1911. Jan.

